

Glas

Glasiilo SZDL za Gorenjsko

Gorenjske

Izdaja: Gorenjski tisk / Ureja:
Uredniški odbor / Odgovorni
urednik: Slavko Beznik
Telef. uredništva 475 — uprave 475
Tekoči račun pri Komunalni banki
Kranj št. 61-KB-1-Z-135 / Izhaja v
ponedeljek in petek / Naročnina:
letna 600, pollet. 300, mesečna 50 din

Skupščina Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje

Za zmanjšanje deficita

Povprečje na enega zavarovanca približno za 300 din nad republiškim - Letos 63.538 več ambulantnih pregledov

Na ponedeljkovi skupščini Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Kranju so razpravljali o posebni stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje in med drugim sprejeli odlok o sistematizaciji delovnih mest ter pregledali polletno bilanco za l. 1956. Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo v istem razdobju letos 63.538 ambulantnih pregledov več kot lani, med-

tem ko so bili stroški za 933.000 dinarjev letos nižji. Po podatkih so bili letošnji polletni dohodki doseženi s 47% (755.000 planirani, 374.000 dejanski dohodki), izdatki pa 46% (746.000 planirani, 345.000 dejanski). Ker v prvem polletju bolniki še niso toliko odhajali v zdravilišča, so bili letošnji izdatki v te namene za 4.617.000 din manjši kot lani.

Na skupščini so sprejeli tudi sklep, da se določi posebna stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje posameznim gospodarskim organizacijam, ki imajo zaposlenih 50 in več delavcev. Prav tako so določili tudi najmanjši povprečni znesek zdravstvenega zavarovanja za enega zavarovanca — 3.698 dinarjev, najmanjši odstotek izostankov od dela pa 4%; določili so tudi najmanjši odmik od povprečnih izdatkov zdravstvenega zavarovanja za

enega zavarovanca, posebna stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje za to najmanjšo razliko pa bo znašala 4%. Za najmanjši odmik od povprečnih izostankov z dela zaradi bolezni in poškodb se določi stopnja 0,40%, posebna stopnja za ta odmik pa se zviša na 4%.

Treba bo predvsem gledati, da se zniža povprečje za enega zavarovanca, saj je le-to v našem okraju približno za 300 din nad republiškim povprečjem.

Cesta Kamnik-Mengeš asfaltirana

Pretekli teden so bila končana dela pri asfaltiranju ceste Duplica-Mengeš. Delo je bilo opravljeno solidno z najmodernejšimi stroji, tako da je ta del ceste zdaj najboljše. Cestišče so asfaltirali samo do mosta čez Pšato in bo za sedaj le nekaj mengeških hiš uživalo dobrote moderne ceste brez prahu in blata. Skozl Mengeš cesta še ni uravnana, ker cestna uprava ne more prej položiti asfaltnega tlaka, dokler mengeška občina ne uredi vodovodne napeljave in kanalizacije. Cementne cevi imajo sicer že pripravljene, toda to ni dovolj. Nobene ovire pa ni, da ne bi cestna uprava nadaljevala z deli pri uravnavi in asfaltiranju ceste od Trzina do Mengša, ki je v zelo slabem stanju. Upamo, da na to ne bo treba dolgo čakati, saj je gradbeni material iz kamnoloma v Trzinu takoj pri roki, za gramoz pa so na razpolago celo nasipi od izkopa Pšate.

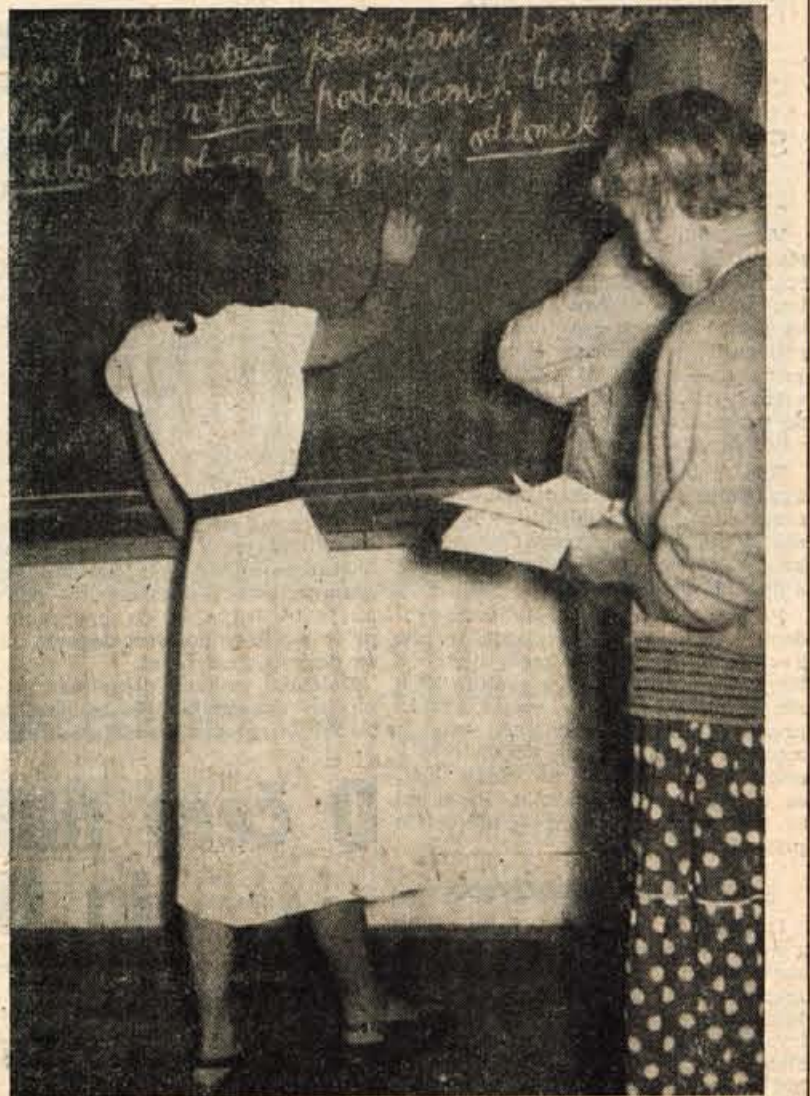
Tudi v Gorjah pri Bledu so praznovali

Preteklo nedeljo so tudi prebivalci Gorj pri Bledu praznovali svoj krajevni praznik. V spomin na upor proti okupatorju, prve partizanske akcije in ustrelitev petih talcev v Gorjah, so že pred leti sklenili praznovati 28. avgust kot svoj praznik. Tako so se Gorjani tudi letos dostojno oddolžili številnim žrtvam in spominom na prehojeno pot s primerno komemoracijo in drugimi prireditvami.

V nedeljo popoldne so imeli politično zborovanje s kulturno prireditvijo, na kateri so nastopali domači telovadci, folklorna skupina z Bleda in drugi.

Razen v »Planiki« in »Iskrie« v Kranju, so tudi v jeseniški železarni začeli uvajati PIV metodo, kar pomeni, praktično izobraževanje vodilnih oseb v tovarni. Imeli so že 19 enotedenskih tečajev, katere je absolviralo nad 150 vodilnih uslužbencev. V kratkem pa bodo začeli tudi s sestanki, katerih namen je utrjevati in izpopolnjevati znanje, pridobljeno na omenjenih tečajih. Sestanke bodo imeli toliko časa, dokler ne bo celoten kolektiv jeseniške Železarne osvojil to novo metodo.

Večina udeležencev je izredno zadovoljna z ročnostjo nove metode. Boris Bem, glavni delovodja odpreme v predelovalnih obratih, je ob zaključku tečaja napisal: »Ko sem prišel, sem imel slabe občutke. Po prvih urah pa sem spoznal, da je ta metoda dobra.

POČITNIC JE KONEC
V zadnjih dneh so dijaki na srednjih šolah polagali popravne izpite, ali pa so novinci imeli sprejemne izpite (na sliki)

PIV metoda tudi v Železarni na Jesenicah

Zadnji čas je, da smo jo uvedli, ker daje pravičen odnos do človeka. Takih in podobnih izjav bi lahko navedli še več. Vsak udeleženec tečaja zapiše, ob zaključku, svoje mnenje.

Ceprav je ta metoda nova stvar, je na Jesenicah dobila že kar precej pristašev, seveda pa so med kolektivom tudi ljudje, ki mislijo, da že dovolj znajo. Pa nič zato. Razvoj gre naprej. V jeseniški železarni so začeli proučevati program, ki je namenjen sposobnostim poučevanja. Ta metoda danes že omogoča, da si lahko ves vodilni kader, razen svojega strokovnega znanja, razvije in pridobi tudi sposobnost, kako voditi človeka, kako izboljšati odnose med ljudmi, kako pristopiti in razumeti svoje osebe, skratka, kako naj občne z ljudmi vodilna oseba v podjetju.

PIV metoda pa ne uči samo, kako pristopiti k človeku, temveč tudi, kako naučiti človeka v čim krajšem času delati, da bo njegovo delo kvalitetno, varno in lažje. Posebno varnost pri delu, pomeni za jeseniško Železarno, ključno vprašanje. Z uveljavljanjem te metode pa bodo lahko znižali tudi število nezgod na minimum. Tečaji, ki

so se končali, so pokazali potrebo po takem izobraževanju vodilnega kadra.

—R—

Beležka

Klanjam se — Samo plačajte!

Pravijo, da je v Bunker baru na Bledu lepo in prijetno. Enkrat si velja tudi to pogledati. — Na videz je bilo res vse v najlepšem redu, je pravega razpoloženja ni bilo. Violinist se ni mogel ločiti od štirih gostov tam pri sprednji mizi. »Samo naročajte, vse vam lahko zaigram.« Pohvalo zasluži, dobro je igral. Toda — marsikoga se je polotila zaspanost — vsi pač nimamo istih želja. Sem in tja je godba zaigrala kak valček ali polko, potem pa — spet po želji. Gostje so postali pozorni na one štiri. Seveda — inozemci — Nemci. Violinist je bržčas pričakoval tlačake, morda celo devize. Kaj mi mar ostali gostje! Kmalu so oni oboževanci odšli. Nasmejani obraz violinista je kazal, da je bilo plačilo dobro. Ni vedel, kako bi se čim bolj »vključno« poslovil od njih. Za stiskanjem rok, prisljenimi nasmeški, pokloni, ki niso bili prav nič na mestu, še... »Danke vielmals! Aufwiedersehen. kommen sie bald wieder!« Potem pa... »Se zadnji ples in nasvidenje jutri zvečer.« Torej je bil večer le za tiste štiri, ki so še posebej plačali glasbo. Razumem, da zaigrajo po želji štiri komade, nepravilno pa se mi zdi eno družbo zabavati ves večer. Ne vem, morda smo naleteli na izreden primer, verjetno pa taki primeri niso tako redki.

Naš razgovor

Kako sem postal dober strellec

Stane Košnik pripoveduje

Ko se vsa Gorenjska pripravlja za proslavo 30-letnice slovenskega strelskega športa ne morem mimo tega, da se ne bi pogovoril s človekom, kot je Stane Košnik, ki je edini ostal zvest strelskemu športu vseh 30 let.

Staneta sem pred dnevi obiskal v tovarni »Sava« v Kranju, kjer je zaposlen. Ob mojem prihodu je imel polno roko dela, tako da me skoro ni opazil, ko sem stopil v njegovo pisarno. Po moji krajši razlagi, zakaj sem prišel, sem kaj hitro spoznal, da Stane o sebi ne govori rad, zato sem ga začel nadlegovati kar z vprašanji.

— Ste vi po rodu Kranjčan?
— Kranjčan pravzaprav nisem, živim pa v Kranju že 40 let. S starši sem prišel v Kranj še kot otrok leta 1915. Ko je Italija stopila v vojno, smo se morali izseliti iz Gorice, kjer smo živeli. V Kranj se je preselila vsa družina. Oče je bil profesor. Zaradi gmotnih razmer v družini sem moral šolanje prekiniti v 6. razredu gimnazije. Nastopil sem službo v Kranju kot bančni uradnik.
— Kdaj ste se pričeli ukvarjati s strelskim športom? — sem ga radovedno vprašal.
— Puško sem vzljubil še kot otrok. Leseno sem kasneje zamenjal za pravo vojaško.
— Znano mi je, da ste bili ustanovni član prve strelske družine na Gorenjskem. Ali bi mi lahko povedali, kako ste družino ustanovili?
— V tem času je imel Kranj samo eno kavarno. Ob večernih urah smo se Kranjčani ponavadi zbirali v njej. Tam smo se spoznali tudi z Jožetom Peharcom, ki nas je ob pripovedovanju o streljanju tako navdušil za to vrsto športa, da smo bili fantje kar

nori od veselja. No, in ustanovili smo strelsko družino.

— Slišal sem, da ste bili močan stebler kranjske strelske družine.

— Res je, da sva bila najbolj vztrajna z mojim pokojnim prijate-

STANE KOŠNIK

ljem Hinkom Ločniškarjem. Aktivni in zaslužni pa so bili tudi drugi. Res je tudi to, da sva bila z Ločniškarjem dostikrat sama na strelišču ter tek-

movala in tudi odborovo seje sva sama imela.

— Ali bi mi lahko povedali, kako ste postali tako dober strellec?

— To lahko postane vsakdo. Seveda mora imeti dobro oko, mora biti vztrajen, potrpežljiv in hladnokrven in ne sme zanemarjati tudi strelskih vaj. Slednje je meni največ omogočilo, da sem dosegel dobre rezultate na vseh tekmovanjih, ki smo jih organizirali kranjski strelci ali drugod.

— Verjetno ste si s svojimi uspehi priborili precej odlikovanj?

— Na tekmovanjih sem si nabral toliko praktičnih nagrad, da jih ne bi mogel naštet. Nekaj jih je še doma, ostalo pa so mi otroci pogubili. Nekaj mi jih je pogubila tudi žena. Strelskih medalj sem si priboril kar lepo število. (V šal mi je dejal, da bi jih bilo gotovo za dobro kapo, če bi zbral vse.) V letu 1936 in 1939 sem dobil najvišje strelsko odlikovanje od Ministrstva narodne obrambe kot dober strellec in zaslužen strelski organizator. Okupator nam je onemogočil nadaljnje strelsko udejstvovanje, — je nadaljeval.

— Ko se je po osvoboditvi obnovila strelska organizacija, sem se tudi jaz vključil in takoj pričel tekmovati z vojaško in zračno puško. Pred vojno z zračnimi puškami nisimo streljali. Po vojni sem se oprijel tudi te puške in mi gre kar dobro. Nekdaj tudi strelskih sodnikov nisimo imeli. V letošnjem letu pa sem tudi jaz napravil izpit za strelskega sodnika.

Stane mi je vedel povedati še marsikaj zanimivega, tako da se je pogovor zavlekel v pozne popoldanske ure.

R. Carman

Predstavniki londonske občine na obisku v naši državi

Jesenice, 29. avg.
Včeraj je prispel na obisk v našo državo predstavnik londonske občine Mr. Ohawej, ki se bo mudil nekaj dni v Jugoslaviji. Na Korenskem seču sta gosta sprejela in mu želela dobrodošlico predsednik Občinskega ljudskega odbora Jesenice Maks Dolinar ter predsednik Okrajnega ljudskega odbora Sarajevo Ljubo Koja. Predsednik jeseniške občine je povabil gosta na zakusko v hotel Korotan na Jesenicah.

Prehod plavža na Jesenicah

